NAMN:

Julens gåva

Julen 2020 • EVANGELISK LUTHERSK BARNTIDNING • droppen.elmbv.se

Karls annorlunda julklapp

Julpyssel

Mormors hemlighet

Sjung , ni änglaskaror!

I min familj har vi en julkrubba med Maria, Josef, herdar, får och Jesusbarnet i krubban. På julafton brukar vi ställa den på soffbordet, läsa julevangeliet och flytta runt figurerna under berättelsens gång. När vi läser Lukasevangeliet 2:1-20 brukar jag fundera: vad är det som är höjdpunkten i berättelsen? Det måste vara änglarna! Det är ju helt fantastiskt när alla änglarna kommer och sjunger för herdarna. Vilken upplevelse! I julkrubban hemma hos mig ingår märkligt nog inga änglar, men vi brukar använda en stor ängel i mässing som håller ett ljus, och så ett änglaspel. Tänk att få se änglar på riktigt! Det har jag aldrig gjort.

En annan bibeltext som man läser på gudstjänsterna under julen är Hebreerbrevet 1:1-6. Den är skriven mer än 60 år efter att Jesus föddes, men pratar ändå om den händelsen. Texten säger att Gud har talat genom sin Son till oss människor. I den texten verkar det som att änglar inte alls är så viktiga. Tvärtom står det att *Sonen är så mycket större än änglarna*. Vad menas med det? Jo, när Jesus föds säger Gud om honom att det är hans egen Son. Gud ska vara hans Far och Jesus hans Son. Så är det inte för någon ängel. Änglarna är Guds tjänare, medan Jesus är den som ska ärva hela Guds rike och sitta på Guds tron i evighet.

Om änglarna är Guds tjänare, är det kanske inte de som är höjdpunkten i julevangeliet? Jag läser texten i Lukasevangeliet igen och funderar på vad änglarna säger. Det är inte "Se på oss!" utan "Se på Jesus!". Herdarna ska inte stanna kvar hos änglarna, utan leta upp det nyfödda barnet. Änglarna sjunger inte "Vi är bäst!" utan "Gud är bäst!" Räddningen, som Gud talade om många gånger och på många sätt till profeterna på Gamla testamentets tid, har kommit i och med Jesus födelse. Gud själv har blivit människa.

I Hebreerbrevets första kapitel finns det en lång lista över allt fantastiskt med Jesus. Han ska ärva allt, hela universum är skapat genom honom, han visar Guds härlighet och han är en avbild av Guds väsen. Jesus bär allt med sitt mäktiga ord, genom honom kan vi bli rena från synden och han sitter nu på Majestätets högra sida. Och sist men inte minst – Jesus, Guds Son, är mäktigare än änglarna och alla änglar ska tillbe honom.

När jag tänker på allt detta blir höjdpunkten i julevangeliet plötsligt det som i sin enkelhet rymmer det största av allt – krubban med barnet, som är hela världens räddning och värd all vår tillbedjan. Den här julen får du och jag tillsammans med änglarna sjunga om - och till Jesus.

Sjung halleluja, sjung, ni änglaskaror,
sjung, alla helgon, sjung jordens folk!
Lov, tack och ära vare Gud i höjden!
O kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja,
o kom, låt oss tillbedja
vår Herre Krist.

SVPS 122:4

SOFIA ÖDMAN

I forna tider talade Gud många gånger och på många sätt till fäderna genom profeterna, men nu i den sista tiden har han talat till oss genom sin Son. Honom har han insatt som arvinge till allt, och genom honom har han också skapat universum. Sonen är utstrålningen av Guds härlighet och hans väsens avbild, och han bär allt med sitt mäktiga ord. Och sedan han fullbordat en rening från synderna sitter han nu på Majestätets högra sida i höjden. Sonen är så mycket större än änglarna som namnet han har ärvt är högre än deras. Till vilken av änglarna har Gud någonsin sagt:
Du är min Son, jag har fött dig i dag?
Eller:
Jag ska vara hans Far, och han ska vara min Son?
Men när han låter den Förstfödde träda in i världen, säger han:
Alla Guds änglar ska tillbe honom.

HEBREERBREVET 1:1–6

Det folk som vandrar i mörkret

MUSIK: KARIN BRAW
TEXT: JES 9:2

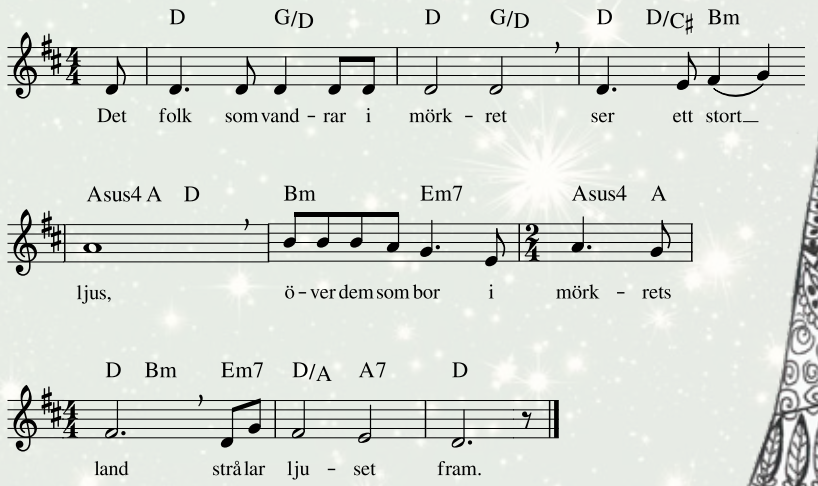

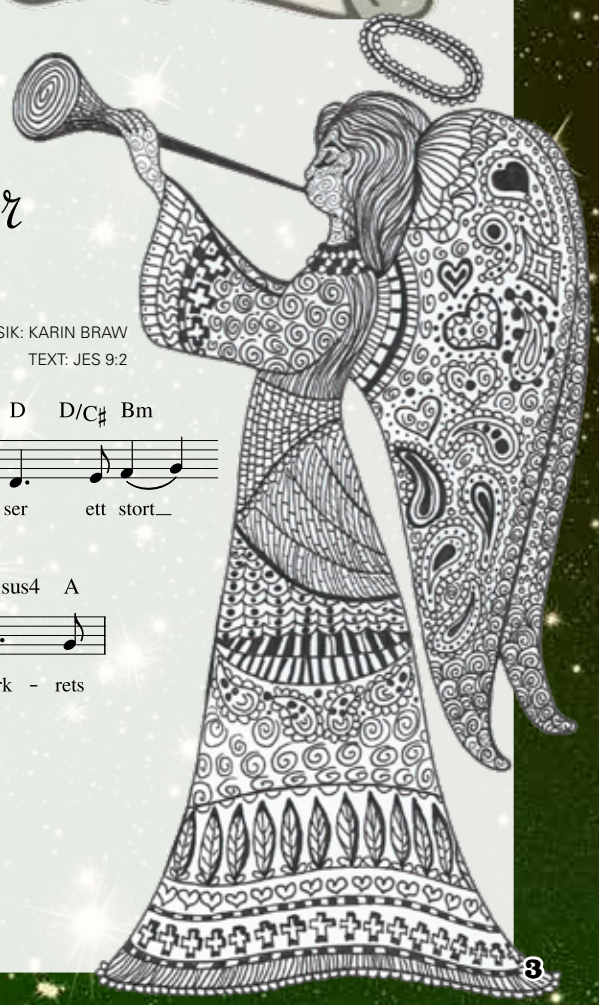

Julevangeliet

VARJE ÅR INBJUDER GÖTEBORGS DOMKYRKA OCH UNDGOMAR FRÅN LM ENGSTRÖMS GYMNASIUM TILL LEVANDE JULKRUBBA. EVANGELIETS HÄNDELSER SPELAS UPP OCH FÖRMEDLAR DET GLADA BUDSKAPET OM JESUS FÖDELSE.

Och det hände vid den tiden att från kejsar Augustus utgick ett påbud att hela världen skulle skattskrivas.

Detta var den första skattskrivningen, och den hölls när Quirinius styrde i Syrien. Alla gick då för att skattskriva sig, var och en till sin stad.

Så reste också Josef från staden Nasaret i Galileen upp till Judeen, till Davids stad som kallas Betlehem, eftersom han var av Davids hus och släkt.
Han kom för att skattskriva sig tillsammans med Maria, sin trolovade som var havande.

Medan de befann sig där var tiden inne för henne att föda, och hon födde sin son, den förstfödde.

Hon lindade honom och lade honom i en krubba, eftersom det inte fanns plats för dem i gästrummet.

I samma trakt fanns några herdar som låg ute och vaktade sin hjord om natten.
Då stod en Herrens ängel framför dem och Herrens härlighet lyste omkring dem, och de blev mycket rädda.
Men ängeln sade: ”Var inte rädda! Jag bär bud till er om en stor glädje för hela folket: I dag har en Frälsare fötts åt er i Davids stad. Han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: Ni ska finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.”

Och plötsligt var där tillsammans med ängeln en stor himmelsk här som prisade Gud:

”Ära åt Gud i höjden, och frid på jorden bland människor som han älskar.”

När änglarna hade lämnat dem och återvänt till himlen, sade herdarna till varandra: ”Vi måste gå in till Betlehem och se det som har hänt och som Herren låtit oss veta!”

De skyndade i väg och fann Maria och Josef och barnet som låg i krubban.

När de hade sett det, berättade de vad som var sagt till dem om detta barn. Alla som hörde det förundrades över vad herdarna berättade för dem. Men Maria bevarade och begrundade allt detta i sitt hjärta.

Och herdarna vände hem och prisade och lovade Gud för allt de fått höra och se, just så som det hade blivit sagt till dem.

KARLS annorlunda JULKLAPP

Pappa satt i fåtöljen inne i vardagsrummet. Det kändes tungt att andas. Det var som om det satt en stor klump i halsen. Tänk att detta skulle hända honom! Hur skulle det nu gå att fira jul?

Han hade blivit uppsagd från jobbet för några veckor sedan. Länge hade han hoppats att det skulle ordna sig på något vis men det hade det inte gjort. De hade varit tvungna att sälja en del saker för att få pengarna att räcka till hyra, mat och kläder. Och nu satt han här på självaste julaftonen - och bara var ledsen. Visst hade de fått äta sig mätta igen. Ingen TV hade de längre. Vad skulle de göra hela långa kvällen? Det brukade alltid vara så mycket trevligt på TV på julafton. Det kunde kanske ha hjälpt Karl, deras pojke, att bli lite mindre besviken över paketen som låg under granen. Han väntade sig väl fina saker, stackarn, tänkte pappa med en suck. Men nästan allt kostade mycket mer än de hade råd med just nu.

Nu satt han och oroade sig för hur det skulle bli vid julklappsutdelningen. Tänk att få ett pussel när man kanske önskat allt från slalomskidor till hockeyklubba och hundvalp. Pappa hade inte orkat titta på Karls önskelista. Men han kunde ju gissa att det stod något liknande.

Plötsligt kände pappa två smala pojkarmar runt sin hals.

– Pappa! Du kan väl berätta hur det var när du var liten!

Pappa hade suttit så i egna tankar att han riktigt hoppade till. Nu skämdes han. Det hade varit bättre att hjälpa mamma i köket än att sitta så här och bara vara ledsen.

Nu kröp Karl upp i hans knä och såg förväntansfull ut.

– Har du sett den stora kälken som står på logen hos farbror Olle? undrade pappa. Karl nickade. Ja, visst hade han sett den.

– Den gjorde farfar åt oss en gång, sa pappa. Olle och jag hade önskat oss en rattkälke för sådana hade alla de andra pojkarna. Men farfar hade inte pengar att köpa någon. De var dyra då. Men han fick tag i några långa medar som suttit på en spark och så en bilratt. Och så byggde han en rattkälke åt oss.

Karl lyssnade med stora ögon.

– Först blev vi lite besvikna, fortsatte pappa. Ingen hade en så konstig rattkälke. Men så följde farfar och hans bror med oss till backen, och när vi satte oss på kälken alla fyra gick det så fort nedför backen att vi fick tårar i ögonen. Kan du tänka dig, det var plats för sju stycken på den kälken, sa pappa och skrattade gott vid minnet.

– Å, vilken häftig sak! utbrast Karl.

– Ja, det tyckte de andra pojkarna också. De blev avundsjuka när vi fräste förbi deras fina rattkälkar. Och jag tror de var mest avundsjuka på att vi hade farfar och farbror med oss. När vi sen packade ihop oss och tre söta flickor också fick plats på kälken, ja, då var det riktigt roligt.

Pappa och Karl pratade och pratade. Å, så mycket roligt pappa kunde berätta! Och Karl hade också mycket att berätta.

Nu kom mamma in med frukt och kakor och godis. Och så delade de ut julklapparna. Det tog inte så lång tid, men sen hade de fullt upp hela kvällen med att lägga pussel och äta av allt det goda som mamma dukat fram.

Sent omsider kröp Karl ner i sin säng. Lycklig och glad. I morgon skulle de hälsa på hos farbror Olle och hans fru, och pappa hade lovat att de skulle ta ut den stora rattkälken och pröva den. Karl kände hur glädjen riktigt bubblade inuti honom. Pappa och han hade pratat så mycket om skolan, om Karls kompisar, om pappas jobb och hur det kändes att inte ha något jobb. Och pappa hade berättat om vilka drömmar han hade haft när han var liten och mycket annat.

Mamma hade sagt många gånger att om man ville lära känna Gud så måste man läsa i Bibeln och tala med Gud i bön.

Det är nog på samma sätt om man vill lära känna en människa riktigt bra. Då måste man vara tillsammans och prata med varandra och berätta sådant som man tänker på.

Pappa hade inte sett Karls önskelista. Men det hade mamma. Hon hade den i handen när hon kom in i vardagsrummet med godiset. Det hade Karl sett. Mamma hade stoppat den i fickan när hon såg Karl och pappa. Hon hade sett glad ut.

Karl hade börjat få det som stod överst på önskelistan. ”Att få vara tillsammans med pappa”, stod det. Och det skulle Karl få mer av, det var så säkert. För pappa och Karl hade gjort upp så många planer.

Karl knäppte händerna under täcket.

– Tack Jesus för den fina julaftonen, viskade han. Tack för att du hörde när mamma och jag bad till dig att du skulle trösta pappa och göra så att julafton blev rolig. Tack Jesus!

I vardagsrummet satt pappa och såg på en skrynklig önskelista som mamma hade gett honom. Han fick tårar i ögonen. Tänk att Karl hade fått det som stod överst och som han önskade sig allra mest!

Pappa gömde önskelistan i sin plånbok. Om det någon gång bara var lite pengar i den så kom han ihåg önskelistan. Den påminde honom om att det som är viktigare än saker och pengar, det är att ha tid för varandra.

GUNVOR AASRUM
ÖVERS. INGA-LISA PERSSON

Julgranskulor av papper

Du behöver:

Färgat, mönstrat papper
Sax
Lim
En bit snöre eller garn

Gör så här:

1. Klipp ut eller kalkera av mallen.

2. Rita sedan av mallen på de papper du valt att använda dig av.

3. Klipp därefter ut cirklarna. Du behöver göra 6 stycken cirklar. Använd gärna olika färger eller mönster på papperen. Då blir din julgranskula extra fin.
Vik alla cirklar på mitten, med mönstret inåt.

4. Sätt lim på alla sidor som är vända utåt.

5. Limma därefter ihop alla 6 cirklarna.

6. Sist ska du limma ihop den understa halvcirkeln med den översta (från förra bilden). Innan du klämmer ihop dem, lägger du en bit garn enligt bilden så att garnet hamnar i julgranskulans mitt.

Mall

Stjärnan som visade vägen

Karavanen stannade och de tre männen lät blickarna svepa över dalen, upp mot den stora staden Jerusalem. Kaspar, Melchior och Balthasar såg på varandra. Äntligen var de framme! Snart, mycket snart, skulle de få se judarnas nyfödde kung.

Ända från ögonblicket när de upptäckt den ovanliga stjärnan som plötsligt visade sig på himlen, visste de att den var väldigt speciell. Oerhört speciell! Så enastående att de bestämde sig för en lång och farofylld resa för att kunna uforska vad stjärnan kunde betyda.

Kamelerna stampade otåligt. De anade att staden där framme innebar vila. Tjänarna ropade glatt och förväntansfullt till varandra. Kaspar, Melchior och Balthasar fortsatte ner i dalen. Jerusalems vita byggnader glänste i den bleka kvällssolen. Där skulle de besöka kungen. Det måste ju vara hans ättling som skulle bli en så stor och mäktig kung. Ja, förmodligen hela väldens kung för någon sådan stjärna hade ingen sett förut.

Nästa dag tog kungen som hette Herodes emot Kaspar, Melchior och Balthasar i palatsets stora tronsal. De tre stjärntydarna fick tillåtelse att berätta om sitt ärende. Nyheten om den nyfödde kungen var som en blixt från klar himmel för Herodes. Kunde det stämma? De tre utlänningarna verkade helt säkra på sin sak. Så säkra att de hade tagit sig mödan att resa en lång väg endast för att se och tillbe den nyfödde kungen. Men det fanns ingen nyfödd prins i Herodes palats! Var det en sammansvärjning mot honom, Herodes, för att störta honom från tronen? Han glodde misstänksamt på främlingarna.

Herodes tog sig samman och befallde de judiska skriftlärda att omedelbart infinna sig i palatset. Han behövde inte vänta länge. När Herodes den Store befallde var man tvungen att skynda sig om man ville ha sitt huvud kvar.

De skriftlärdas svar var tydligt och klart. Skrifterna säger att judarnas kung ska födas i Betlehem. Herodes kände hur paniken kom krypande. Han hoppade upp från sin tron och började stega runt i rummet. Lugn, bara lugn! Det kan väl inte vara sant att det finns en kung i Betlehem, i den lilla hålan ... Men för säkerhets skull måste saken undersökas. Han kunde sända stjärntydarna dit. De, om några, skulle hitta barnet, om det nu fanns något, och då ... Ingen skulle tro att Herodes lämnade tronen utan kamp! Det handlade ju bara om ett litet, ynkligt gossebarn. Vad var han i jämförelse med Herodes den Store?!

Herodes skickade alla skriftlärda och tjänare ut ur salen. Sedan vände han sig till de tre stjärntydarna.

– Gå och sök noga efter barnet. När ni har funnit det, meddela då mig så att också jag kan komma och tillbe det.

De tre vise männen bugade. Visiten hos kung Herodes var över.

INESE P JOHANSSON

Vet du vad som hände sen?

Välj orden från kistan och skriv dem på linjerna i texten!

Och _____som de hade sett gå upp gick nu före dem, tills den stannade över platsen där _____var. När de såg stjärnan fylldes de av mycket stor glädje, och de gick in i _____och fick se barnet med_____, dess mor. Då föll de ner och tillbad honom, och de öppnade sina skattkistor och bar fram gåvor till honom: _____, _____ och_____. Och sedan de i en _____blivit varnade för att vända tillbaka till_____, tog de en annan väg hem till sitt land. *(Matt 2:9–12)*

Hjälp de vise männen att hitta fram till stallet! Kan du hitta vilket av husen som inte finns i staden?

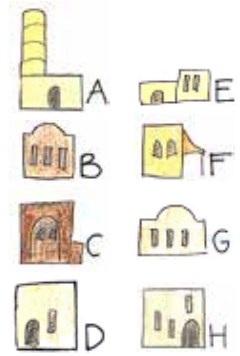

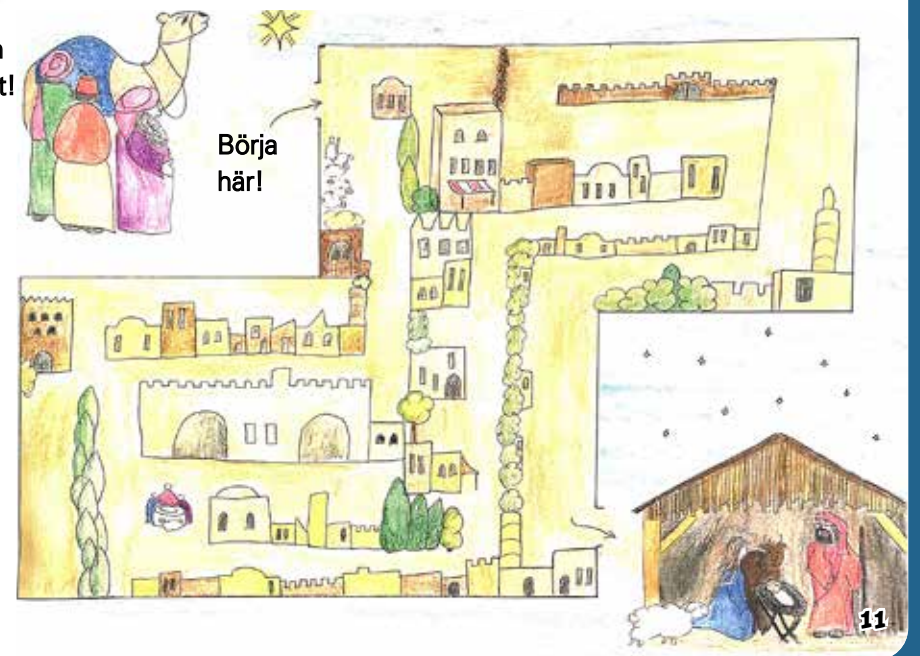

Änglarnas sång

Det är dagen före Första advent och det ligger lite snö på marken. Tidigare under dagen sken solen, men mörkret kommer tidigt och kylan biter i kinderna. Vi ska få följa med till stallet och uppleva den första julen genom musikalen ”Änglarnas sång”. I bilen på väg dit funderar vi på om där kommer finnas någon åsna…

När vi kommer dit upptäcker vi att det är många som vill till stallet. Vi lämnar bilen och går sista sträckan tillsammans med de andra i ett fackeltåg.

Efter en stund är vi framme och dörrarna är öppna. Det blir snabbt fullt och nästan 100 gäster tar plats.

I stallet är det ljusslingor som lyser och uppe på loftet lyser en stjärna i fönstret. Framme på scenen är det många herdar och änglar, Josef och Maria och ett par husägare. Det är härligt att lyssna till de fina sångerna. Barnen klämmer i. Marta Fjällström spelar piano och Axel Nilsson spelar bas när kören sjunger. I musikalen får vi följa hur samtalet var i himlen den där natten när Jesus föddes och samtidigt får vi se vad som hände här på jorden.

Himmelscen: Änglarna Rafael, Engelbrekt och Ängla gör sina morgonbestyr då Fadern kommer in.

Fadern: – Nu är det dags mina vänner!
Rafael: – Är det dags? Ska du rädda människorna?
Fadern: – Ja, nu är det dags!
Engelbrekt: – Ska vi få sjunga vår sång?
Fadern: – Ja, ni ska få sjunga er sång som ni övat på i flera tusen år. Ända sen jag gav dem löftet då för länge, länge sedan.
Ängla: – Vilken sång menar Han?
Engelbrekt: – Ära vare Gud, fattar du väl?

Ängla: – Ja, men vilken variant? Det finns ju tusen varianter.
Engelbrekt: – Vi tar den bästa så klart.
Ängla: – Jaså den!

Det är Sofia Nilsson som har skrivit musikalen, hon har haft den halvfärdig på datorn ganska länge. Julen 2018 gjorde hon den helt färdig och de använde sig av den i deras missionshus. Nu är det kören PRIM väst som har satt upp musikalen i ett stall utanför Eket i Skåne. Drygt 30 barn är med i musikalen.

Efter musikalen träffar jag Linn Hertzman och Nelly Kollberg som spelar Maria och Josef. De tycker att det har varit roligt att få vara med i musikalen. De har övat fyra gånger, men bara i stallet idag. Linn har spelat Maria en gång innan, så det kändes inte så svårt denna gång.

Vi bjuds på glögg och pepparkaka innan vi går tillbaka med tända facklor igen. Vi konstaterar att det var en väldigt fin musikal, mycket duktiga barn och ledare. Jag är tacksam över att Jesus kom till vår värld och på så sätt räddar oss hem till himlen. Tänk att vi kan få vara med i samtalet i himlen en dag!
PS. Det fanns ingen åsna i stallet.

Sång: Livet kommer nära

1. Livet kommer nära i ett litet nyfött barn.
Barnet är en gåva ifrån himmelens Gud. Det
rör vid ditt hjärta, smälter det som fruset var.
Det ser på dig med en blick så ren och klar.
En blick som speglas av stjärnornas glans, en
blick som ser dig som om bara du fanns.
Ser på dig. Frågar dig:
Vill du ta emot mig, vill du ge mig din sång?
Vill du ge mig din kärlek, som jag gav dig en
gång? Vill du ge mig plats i ditt hjärta?

2. Jesus du kom till oss som ett litet nyfött
barn. Du blev en människa fastän du är Gud.
Du lämnade himlen och det goda som finns
där för att vinna tillbaka oss till Gud. Du gav
oss din kärlek, du gav oss ditt allt, du gav oss
livet, du gav oss en chans.
Chans till liv. Evigt liv.
Jag vill ta emot dig, jag vill ge dig min sång.
Jag vill ge dig min kärlek, som du gav mig en
gång. Jesus, kom och bo i mitt hjärta.

TEXT: MAGGAN ANDERSSON
BILD: MARIA NILSSON

Mormors hemlighet

– Mormor! Felicia tittar på vindens alla lådor och möbler. Vad är allt det här?

– Det mesta borde slängas, suckar mormor. Men med min höft vågar jag knappt gå upp där längre.

Det är lördag före Första advent, och mormor har bett Felicia hjälpa henne att ta ner lådorna med adventspynt.

– Det står advent på dom, ropar mormor genom hålet, och Felicia ser sig omkring. Varje kartong är tydligt märkt så hon hittar fort adventspyntet.

Precis när Felicia är klar ser hon en liten låda i hörnet. På lådan står det bara: Anna. Konstigt, tänker Felicia när hon klättrar ner, jag känner ingen som heter Anna. Men så fort hon kommit ner och ser alla adventssaker glömmer hon både kartongen och Anna.

Några dagar senare är Felicia hos mormor igen. Nu lyser de fina adventsljusstakarna i fönstren. Felicia tittar på alla fina saker, medan mamma hjälper mormor med datorn. I bokhyllan står många gamla och välanvända böcker. Hon stryker med handen över bokryggarna och öppnar en bok som verkar spännande. Där står med snirkliga bokstäver.

– Grattis Eva, din vän Anna.

Samma namn igen.

– Kan jag låna den här boken mormor? frågar Felicia när mamma och mormor kommer ut i vardagsrummet.

– Visst kan du det, bara du lämnar tillbaka den.

Mamma går ut i hallen och Felicia frågar snabbt en sak till:

– Vem är Anna?

Mormor fryser till, även om Felicia märker att hon försöker dölja det.

– Bara en väninna som jag hade när jag var barn.

Felicia märker att det är något som mormor inte berättar, men mamma ropar, så hon säger hejdå och skyndar sig ut.

Hemma läser Felicia orden på insidan av bokpärmen igen. Kanske hon kan smita upp på vinden nästa gång, och kolla i lådan. Sen skakar hon på huvudet. Vad spelar det för roll vem Anna är? Om mormor säger att det bara är en barndomskompis ska väl inte hon lägga sig i? Ändå kan Felicia inte låta bli att fundera.

Nästa dag, när hennes kompis Alva för tredje gången märker att Felicia inte lyssnar, berättar hon om Anna och att hon tror mormor döljer något.

– Okej, så du tror att det är något mer. Än sen då?

Felicia vet inte vad hon ska svara. Det går inte att förklara känslan hon fick på vinden, och när hon hittade boken. Och hur förklarar man att mormors reaktion gjorde henne så misstänksam. Felicia suckar.

– Du har nog rätt, jag vet inte varför jag hänger upp mig på en så onödig sak.

– Kommer du på fredag? undrar Alva och byter samtalsämne. Snart pratar de bara om kyrkans fredagssamling för låg- och mellanstadiet och vilka de tror kommer. Det ska bli lekar och tävlingar. Hoppas hon hamnar i Albins lag. Han är så smart och snygg. Felicia har varit hemligt förälskad i Albin ett tag, men ingen vet något, inte ens Alva.

På fredagen blir det inte alls som Felicia tänkt sig. Hon hamnar varken med Albin eller Alva. Istället hamnar Alva i Albins lag, och som om inte det räcker förlorar Felicias lag nästan alla tävlingar medan Alva och Albins

lag vinner gång på gång. På fikat efteråt pratar Alva om hur roligt det var, men Felicia känner bara besvikelse.

– Vad bra för dig då, men alla hade kanske inte lika kul, fräser hon plötsligt.

Alva hoppar till av förvåning.

– Vad är det med dig?

Egentligen borde Felicia be om ursäkt, men känslorna bubblar över så hon tittar på Alva och fortsätter:

– Det kanske inte är så kul för mig när du hänger med min kille.

Direkt ångrar hon sig. Alva kan ju inte veta att hon är kär i Albin.

– Vadå din kille? undrar Alva.

Felicia bara reser sig och går. Utan att säga något ställer hon undan sin disk och går på toa. Inte för att hon behöver, men hon orkar inte med Alvas frågor nu. Hon väntar tills de andra har samlats i stora salen för aftonbön, sedan smyger hon dit och sätter sig långt bak.

Hon ser hur Alva sitter långt fram med de andra och sjunger med i sångerna. När hon vänder sig och möter Felicias blick tittar Felicia bara argt tillbaka. Hon vet inte riktigt varför. Egentligen gillar hon Alva och det var ju inte Alva som valde lag. Inte heller hängde hon över Albin under tävlingarna, och hon visste ju inte att Felicia är kär i Albin. Ändå känner hon hur ilskan bara kommer.

Helgen går utan att Felicia pratar med Alva. Felicia läser i mormors bok, men påminns om Anna och får svårt att koncentrera sig på handlingen. På måndagen håller Felicia tummarna för att allt ska vara som vanligt igen, men mer fel kunde hon inte ha. Alva tittar inte ens mot hennes håll och varje rast är hon bara med Tilda och Filippa. I klassrummet, där de sitter bredvid varandra, känns det som att Alva ställer stolen så långt från Felicia som möjligt. Det känns jobbigt. Felicia känner hur arg hon är på Alva, men så minns hon att det trots allt var hon som började.

På väg hem från skolan cyklar hon till mormor. Mormor dricker eftermiddagskaffe när hon kommer och Felicia får både saft och bulle. Mormor är så bra, för hon blir aldrig arg, tänker Felicia när hon äter sin bulle. Men så tänker hon på Anna.

– Mormor, börjar hon försiktigt, men ångrar sig. Istället för att fråga om Anna frågar hon om hon får gå upp på vinden och kolla.

– Vad ska du göra där i all röran? frågar mormor.

– Du har så många spännande saker, och så kan vi ta ner julprydnaderna redan nu. De kan stå i garderoben tills du vill sätta upp dem.

Mormor ler och reser sig för att hjälpa Felicia med stegen. När julpyntet är nedtaget

skyndar hon sig till lådan där det står Anna. Försiktigt, med ett öga mot stegen ifall mormor ändå skulle komma upp, öppnar hon kartongen. Där finns en hel hög med brev. Det är nog flera hundra, tänker Felicia. Men, nej, riktigt så många är det nog inte. Hon plockar upp det översta. Egentligen borde hon inte läsa, för det är ju inte hennes brev, men nyfikenheten är för stor.

Hon läser några rader och förstår att detta är brev till mormor från Anna. Snart förstår hon också att mormor och Anna var riktigt nära vänner. Breven är långa och mormor kommer snart att undra vad hon gör. Hon kollar på brevens datum och bestämmer sig för att läsa det senaste. Där berättar Anna om någon som heter Hans. Hon berättar om hur de har träffats och att hon älskar honom. Det finns nästan inget i brevet som inte handlar om Hans, hur stilig han är, hur snäll och smart, och så vidare. Det blir nästan långtråkigt.

Felicia lägger tillbaka brevet, lite besviken för att det inte var något mer. Hon klättrar ner från vinden och säger hejdå till mormor. Men en fråga gnager inom henne. Varför slutade mormor och Anna att vara vänner, varför slutade de skriva till varandra? Precis när hon ska parkera cykeln slår det henne. Kanske den där Hans gjorde det. Ja, inte medvetet, men precis som hennes känslor till Albin har förstört det mellan henne och Alva.

Hon vänder genast för att cykla till Alva och berätta. Men så minns hon att de inte pratar med varandra längre. Hon cyklar istället tillbaka till mormor. Hon är den enda som har hela historien, och Felicia bara måste få veta. Med bultande hjärta knackar hon på dörren.

– Nej men hej Felicia, glömde du något, undrar mormor när hon öppnar .

– Mormor, snälla, kan inte du berätta för mig om Anna.

Precis som väntat rycker mormor till och Felicia fortsätter försiktigt.

– Snälla, jag måste få veta vad som hände.

Mormor suckar, men säger åt Felicia att komma in.

– Du förstår, Anna och jag var riktigt nära vänner, börjar hon.

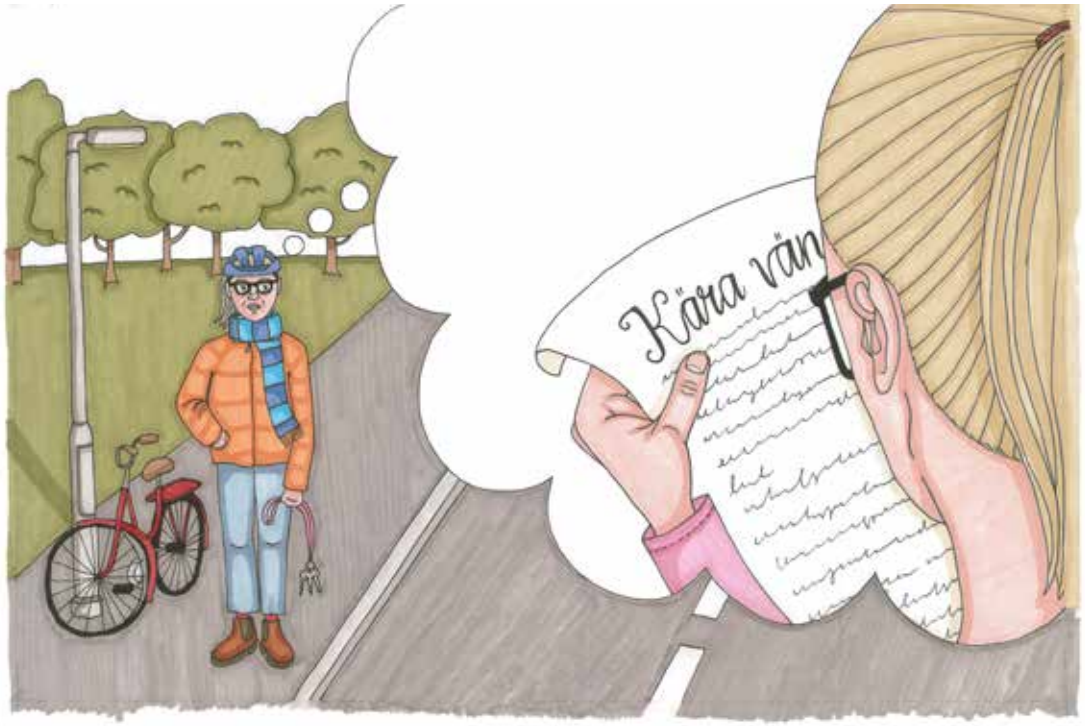

Och sen kommer hela historien om hur de träffades i lågstadiet och blev vänner direkt. Mormor berättar att de gjorde allt tillsammans. Sen berättar hon om hur Annas pappa fick nytt jobb och att Anna flyttade.

– Men inte ens då tappade vi kontakten. Vi skrev brev till varandra.

Här kan inte Felicia låta bli, utan lägger sig i.

– Är det de breven du har på vinden?

– Så det var det du gjorde på vinden, rotade bland mina brev?

Mormor låter inte arg, bara lite besviken.

– Förlåt, jag blev så nyfiken.

Felicia tittar skamset ner.

– Det är okej, men du kan fråga nästa gång. Okej? Felicia nickar.

– Vad hände sen? Jag menar varför slutade ni skriva?

– Det är egentligen ganska löjligt, mormor skrattar till. Anna träffade en kille och jag blev väl avundsjuk. Hon bara skrev om honom hela tiden, och jag hade inte så mycket att skriva om. Då slutade jag skriva. Anna skrev flera brev, men när jag inte svarade slutade hon också. Det var först när jag träffade din morfar som jag förstod hur dum jag varit, men då var det försent. Anna hade flyttat, och troligen gift sig, så jag hittade henne inte. Mormor suckar igen.

– Så dum jag var som lät en kille komma emellan.

Orden träffar rakt i Felicias hjärta. Det är precis det som hänt mellan Alva och mig, tänker hon. Hon tittar på mormor, som verkar vara försjunken i en annan värld, och inser vad hon måste göra.

– Tack för att du berättade, hasplar hon ur sig. Jag måste åka nu.

Felicia kastar sig upp på cykeln och trampar i full fart till Alva. Med andan i halsen ringer hon på. När dörren öppnas står Alva där, hennes bästa kompis.

– Förlåt mig, säger Felicia och blir sen tyst.

– Vad hände egentligen i fredags? frågar Alva.

– Jag vet inte, det var så dumt, plötsligt rinner allt ur henne. Först om fredagen och Albin, om tävlingarna som hennes lag bara förlorade, och sen om mormor och Anna.

Alva tar ett steg fram och kramar henne hårt.

– Jag har saknat dig, viskar hon.

– Jag har saknat dig också, svarar Felicia. Men nu behöver jag din hjälp.

...

Det är julafton och Felicia är mer spänd än någonsin. För där, bland alla julklapparna, ligger ett litet brev till mormor som bara Felicia vet om. När det äntligen blir dags för julklapparna kan hon inte dölja sin iver. Mamma skrattar när Felicia inte ens kan sitta stilla på stolen. Felicia hämtar brevet allra först, för hon kan inte vänta längre. Plötsligt blir hon orolig, tänk om mormor inte gillar det. Hon sträcker fort fram brevet till mormor.

När mormor ser bokstäverna som bildar hennes namn på kuvertet kan hon inte tro sina ögon. Hon tittar på Felicia med stora förundrade ögonen.

– Hur..., börjar hon, men kommer av sig.

– God Jul, mormor! säger Felicia och ler.

Det är alldeles tyst när mormor öppnar brevet och börjar läsa. En tår rinner nerför mormors kind, medan hon läser, och Felicia hinner tänka att det var en dålig idé. Men så tittar mormor upp och ler med hela ansiktet.

– Jag vet inte hur du har lyckats, flicka lilla, men det här var den bästa julklappen jag kunde få.

Nu blir frågorna många. Felicia får berätta om hur hon och Alva lyckades hitta Anna, och att de ringde henne. Anna kom sedan på idén med ett brev, och allt gick hur smidigt som helst. Både mamma och pappa är förundrade och glada, men gladast är mormor och Felicia. Mormor för att hon nu åter fått kontakt med sin bästa vän och Felicia för att hon med hjälp av sin bästa vän lyckades göra mormor så glad.

ESTER BIRGERSSON

JULIGT & KLURIGT

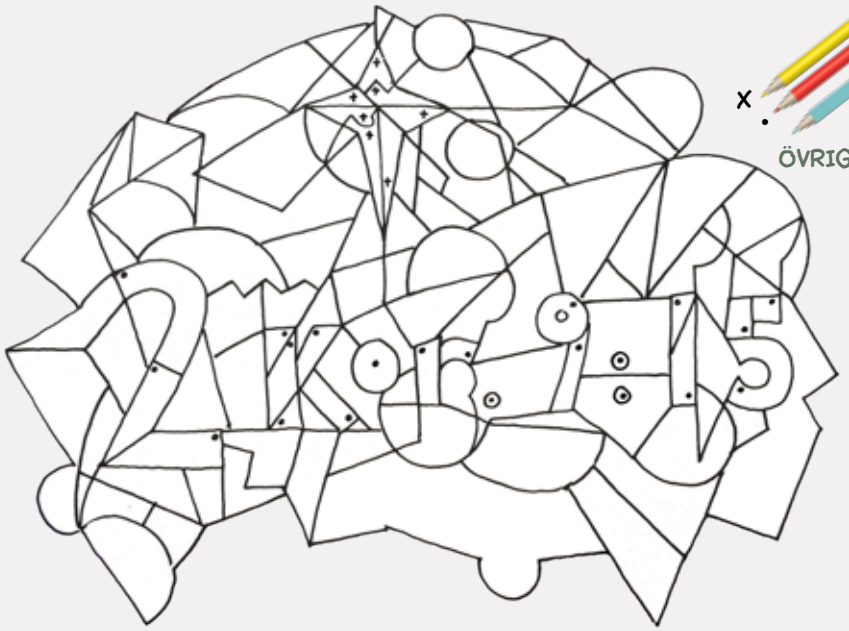

x
.
ÖVRIGA FÄLT

FÄRGLÄGG! VAD FÅR DU FRAM? KOLLA UPP VAD DET BETYDER!

SER DU VAD DET ÄR? SKRIV SVARET I RUTORNA OCH FLYTTA SEDAN UPP DE GULMARKERADE BOKSTÄVERNA!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

		2	

		3				

		5		10		

	6				

1									9

		7	8			4			

LÖS JULKRYPTOT! SKRIV NER VAD BILDERNA FÖRESTÄLLER. VARJE BOKSTAV MOTSVARAR EN SYMBOL. NÄR DU SKRIVIT NER ORDEN KAN DU LÅSA UPP DEN GRÖNA TEXTEN GENOM ATT ERSÄTTA SYMBOLERNA MED BOKSTÄVER.

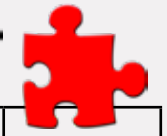

PLOCKA BOKSTÄVERNA FRÅN SÅNGTITLARNA SÅ FÅR DU FRAM VAD MAN KALLAR TIDEN FÖRE JUL!

1: 7:E BOKSTAVEN
2: 1:A BOKSTAVEN
3: FJÄRDE ORDETS 2:A BOKSTAV
4: 1:A BOKSTAVEN
5: 1:A BOKSTAVEN
6: 2:A BOKSTAVEN

JULQUIZ:
KÄNNER DU IGEN JULSÅNGERNA?

1. Att född är Herren Jesus Krist' ...
_____
2. O, kom låt oss tillbedja ..
_____
3. Ett barn ska hjälpa oss att tro ...
_____
4. Han föddes av en jungfru skär, Guds son det barnet är.
_____
5. Där Gud i nattens timmar ren vilar uppå strå ...
_____
6. Lyser på barnet i stallets vrå ...
_____

Jakten på Juliana

FÖRFATTARE: RUNAR BANG ÖVERS. HENNY JOHANSSON
PUBLICERAD MED TILLSTÅND FRÅN IKO FÖRLAGET

SAMMANFATTNING: Juliana, Lars och Gammel-Hans har avlagt sina versioner för polisen. Alberto har fyllt i en bunt med papper och nu är alla samlade hemma hos Pimplar-Nelly.

Pimplar-Nelly serverar tårta och varm choklad. Efter händelsen med mögelosten och det rökiga, kinesiska teet har Gammel-Hans förbjudits att laga mat när de får besök.

– Låt oss få höra din historia, säger hon till Alberto och balanserar en stor, skälvande tårtbit till hans assiett.

Alberto berättar om hur han mötte Susanna då hans cirkus var i Stockholm, sommaren för elva år sedan.

– Hon kom från en rik familj och jag var bara gitarrist i ett cirkusband, säger han.

Ändå blev de förälskade första gången de träffades och Alberto hade stannat kvar i Stockholm då cirkusen drog vidare.

– Vi träffades i stan och i hemlighet på morfaderns gods. Det var en härlig tid! suckar Alberto. Men det fanns en orm i paradiset: Armandt Grong.

Einar knyter nävarna.

– Den gången var han en ung, vällyckad advokat. Susannas pappa ville att hon skulle gifta sig med honom, fortsätter Alberto. Grong hade varit förälskad i Susanna i flera år. Men Susanna var säker på att han bara var ute efter hennes arv.

Armandt Grong besökte Susannas pappa titt som tätt. Han kom alltid med råd om vilka bolag det var smart att investera pengar i. Det gillade Susannas pappa, för råden visade sig vara väldigt bra.

– Då de fick veta att Susanna och jag var ett par, blev pappan rasande och Grong sjukligt svartsjuk! säger Alberto.

En kväll hade Alberto hälsat på Susanna hemma på godset. När han skulle klättra ut genom bibliotekets fönster blev han överrumplad av Armandt Grong. Han hotade med att anmäla Alberto för inbrott och olovlig vistelse i landet.

– Det första var lögn, men det andra var ju sant, suckar Alberto. Cirkusen hade rest vidare och jag hade varit i Sverige längre än jag hade tillstånd för. Grong hade mig i en fälla.

Albertos hjärta värker när han berättar hur Grong avslöjade att han var förlovad med Susanna.

– Det var som att få tio knivar genom hjärtat! säger Alberto.

Han ville springa upp till Susanna för att ta reda på om det var sant. Men innan han hann göra det hade Grong vält en hylla med värdefullt porslin. Unika vaser låg krossade över hela golvet. Susannas pappa vaknade av allt oväsen och var på väg nerför trappan. Armandt Grong såg kallt på Alberto och sa:

– Om du försvinner nu och aldrig mer kommer tillbaka, ska jag säga att jag inte såg inbrottstjuven. Om du stannar, anmäler vi dig för inbrott och olovlig vistelse i landet. Alla kommer tro att du har använt Susanna för att få tillgång till värdesakerna i det här huset.

– Vad kunde jag göra? stönar Alberto. Jag hoppade ut genom fönstret och flydde med krossat hjärta.

– Grong ljög, säger Juliana upprört. Mamma hade aldrig någon pojkvän och hon var i vart fall inte förlovad med Grong!

Alberto ser överraskat på henne och tittar frågande på Pimplar-Nelly …

– Susanna var inte förlovad med Grong. Hon älskade bara dig, säger Pimplar-Nelly. Jag har pratat med hushållerskan.

Alberto ser tvivlande på henne.

– Varför försökte hon aldrig få tag i mig om hon verkligen älskade mig?

– För att Armandt Grong sa till henne att du hade stulit hennes mammas smycken och stuckit med en annan kvinna. Han sa till Susanna att du hade använt henne för att sätta tänderna i värdesakerna på Falkeberg.

Alberto bleknar av raseri och rösten skälver.

– Trodde hon på den ormen?

Pimplar-Nelly nickar sorgset.

– Rika människor är väldigt sårbara på den punkten. Hon var lika förkrossad som du.

Albertos ögon dränks av sorg och han gömmer ansiktet i händerna. Juliana sätter sig nära Alberto och lägger armen runt honom.

– Det måste ha varit en bra dag för Armandt Grong, säger Gammel-Hans torrt. Han lyckades skilja dig och Susanna åt och kunde dessutom gå hem med fickorna fulla av dyrbara smycken.

– Hushållerskan såg vad som hände, säger Pimplar-Nelly. Men hon har aldrig vågat berätta det för någon. Inte förrän jag ringde henne för några dagar sedan.

Alberto tittar upp.

– Kommer hon att vittna mot Grong? frågar han.

Pimplar-Nelly nickar.

– Ja, hon är inte rädd för honom längre. Hon är för gammal för det, säger hon.

– Jag skulle så önska att Susanna fick veta att jag är oskyldig, säger Alberto stilla.

– Hon sa aldrig något elakt om dig, säger Juliana. Jag tror hon förstod senare att Armandt Grong ljög för henne. Mamma hade väl aldrig bett dig ta hand om mig om hon inte litade på dig.

Alberto lägger armarna runt Juliana och ser på henne med tacksamma ögon.

– Jag är glad att jag hittade dig! säger han.

– Det var faktiskt Pimplar-Nelly som hittade dig! säger Juliana.

Alberto ler.

– Berätta hela historien för mig! säger han. Hur klarade du av att hålla dig gömd så länge?

Juliana tänker på de vävda bilderna på skogskapellets väggar. Elia och korparna som kommer med bröd. Ängeln som beskyddar Daniel mot lejonen. Den gode herden som hittar fåret som gått vilse. Petrus som befrias ur fängelset av en ängel. Juliana tänker på flyktingarna som gömde sig i skogskapellet under kriget och på altartavlan med bilden av Maria och Jesusbarnet under den beskyddande änglavingen. Juliana ser sig omkring och ögonen stannar tacksamt på Tuva, Einar, Sven, Pimplar-Nelly och Gammel-Hans.

– Gud hjälpte mig! säger hon till slut. Med änglavakt och goda vänner.

Pimplar-Nelly blir så rörd att hon börjar snyfta. Hon snyter sig högljutt i den rosa silkesnäsduken med röda hjärtan på. Studsbollen, Sköldpaddan och Bokmalen ler mot Juliana och känner hur hjärtat slår lite snabbare i bröstet.

SLUT

Därför kom han

– Joel! Dina! Kom så får ni vara med och plocka fram julkrubban!

Joel och Dina kommer springande. Det vill de absolut inte missa.

– Den här krubban fick jag ärva av min farmor och farfar, berättar mamma. Jag minns precis var den brukade stå hemma hos dem, när jag var liten.

– Då måste den ju vara jättegammal, konstaterar Dina.

– Det är den. Därför måste vi vara extra försiktiga. Figurerna är gjorda av porslin och kan lätt gå sönder.

Joel och Dina nickar.

Mamma har tagit fram en bricka som hon hällt ut sand och lagt stenar på. Hon placerar stallet i mitten. Sedan tar hon av locket på en gammal papplåda. Där ligger alla figurer omsorgsfullt inlindade i silkespapper. Mamma tar upp en figur i taget och räcker figurer ömsom till Dina och ömsom till Joel.

Först placerar de ut några träd utanför stallet. Sedan kommer några herdar och får. De får stå en bit ifrån stallet.

– Jag vill ställa ut Josef, säger Joel.

– Då vill jag ställa ut Maria, kommer det snabbt från Dina.

Snart är det bara Jesusbarnet kvar och just då ringer mammas telefon.

– Vänta med Jesusbarnet, förmanar mamma innan hon går ut ur rummet för att svara.

Dina och Joel står länge och tittar på alla figurerna. Efter en stund tröttnar Joel på att vänta. Han går fram till papplådan och lyfter upp det sista pappersknytet. Dina vänder sig om.

– Joel, vi fick inte ta fram Jesusbarnet för mamma.

– Jag ska bara titta, invänder Joel och börjar linda av pappret.

Dina går fram till Joel.

– Vi fick inte, upprepar Dina och försöker ta figuren från Joel.

Joel sliter av det sista av silkespappret och sträcker upp Jesusbarnet så högt han kan. Men Dina är längre och lyckas slita figuren ur Joels hand. Dina går en bit bort från Joel och öppnar handen för att titta. Hon hinner inte mer än öppna handen, så får hon en knuff i ryggen. Dina ramlar framlänges och bort över golvet flyger Jesusbarnet. I två delar.

Dina ser genast vad som hänt och börjar gråta.

– Det var ditt fel, skriker Dina förtvivlat.

– Jag hade den, försvarar sig Joel och så är diskussionen i full gång.

Mamma som hör att något hänt avslutar samtalet och kommer in i rummet. När hon får se den trasiga figuren sjunker hon ner på golvet och plockar upp de två bitarna.

Dina och Joel tystnar. Mamma är också tyst. Efter en stund kryper Joel upp i mammas knä.

– Förlåt, det var jag som tog fram den, viskar han sorgset.

Dina är inte sen att komma efter.

– Förlåt, jag tappade den när Joel knuffade mig.

Joel är på väg att försvara sig, men mamma hyssjar på dem båda.

– Jag blev verkligen ledsen, men jag tror den går att limma ihop med ett bra lim. Kom så försöker vi, säger hon och reser sig upp från golvet.

En stund senare placerar mamma ett ihoplimmat Jesusbarn på brickan tillsammans med de andra figurerna. Hon vänder sig till Dina och Joel.

– Först blev jag så arg och ledsen när ni rivit sönder Jesusbarnet, men så kom jag att tänka på varför Jesus kom. Han kom ju för att vinna förlåtelse åt oss, och då vill jag också förlåta er, säger mamma och ger dem var sin kram.

HENNY JOHANSSON

Julens gåva är **droppens** julnummer. Snart börjar vi ett nytt år fullt av berättelser, kluriga uppgifter, andakter och reportage. Genom att prenumerera får du 18 nummer med massor att läsa under ett helt år!
Se pris och kontaktuppgifter nedan eller på vår hemsida **droppen@elmbv.se.**

droppen • EVANGELISK LUTHERSK BARNTIDNING • droppen.elmbv.se

utges av
Evangelisk Luthersk Mission
Bibeltrogna Vänner

REDAKTÖR OCH GRAFISK FORM
Inese PJohansson
Solhemsgatan 24
43144 Mölndal
droppen@elmbv.se
0722457707
BITRÄDANDE REDAKTÖR
Henny Johansson

I REDAKTIONEN
Ester Birgersson
Johanna Lunnergård
Katrine Åström

ANSVARIG UTGIVARE
Regina Svensson
regina_svensson@hotmail.com

PRENUMERATION
Helår 350 kr Termin 185 kr
Över fem prenumerationer till samma adress ger mängdrabatt.
Postgiro: 19 40 79-0
Beställ gratis provexemplar!

PRENUMERATIONSANSVARIG
Maria Nilsson
fagelsang@tele2.se
Bössebacken Fågelsång 2146
28950 Hanaskog

TRYCK OCH DISTRIBUTION
Trydells Tryckeri AB

ISSN 1654-9457

Årgång 69

Alla ”artiklar” är publicerade med tillstånd av resp. författare, illustratör och förlag. Artiklar, sånger och bilder får ej kopieras utan tidningens tillstånd. Pysseluppgifter får kopieras.

Rubriktypsnitt: Joint by PizzaDude

MEDVERKANDE I DETTA NUMMER
BILDER, SIDAN
Där inget annat anges är bilderna tagna från Pixaby.com
1,6 Madeleine Flyman
15,16 Märta Ekström
23 Paula Carlsson

PYSSEL
8,9 Anna-Maria Andersson
11,18 Gun Ahlberg Backheden, ur Kring krubban
11, 18, 19 Inese P Johansson
24 Henny Johansson

Julkryss

1. Maria bevarade det hon hört i sitt …
2. Ängeln sa:
"Han är Messias, … "
3. Landet som Quirinius styrde i.
4. Där la Maria Jesusbarnet.
5. Staden där Josef och Maria bodde.
6. Där fanns det inte plats för Maria och Josef.
7. De vaktade får den här natten.
8. Herdarna vaktade sin …
9. Den som skrivit ner julevangeliet.
10. Staden som Maria och Josef reste till.
11. Trolovad med Maria.
12. De sjöng för herdarna.
13. Ängeln sa: "Idag har en … fötts åt er."
14. Kejsaren i Rom vid den här tiden.
15. Från kejsaren utgick ett … om skattskrivning.
16. Betlehem kallas också för … stad.
17. Mamma till Jesus.

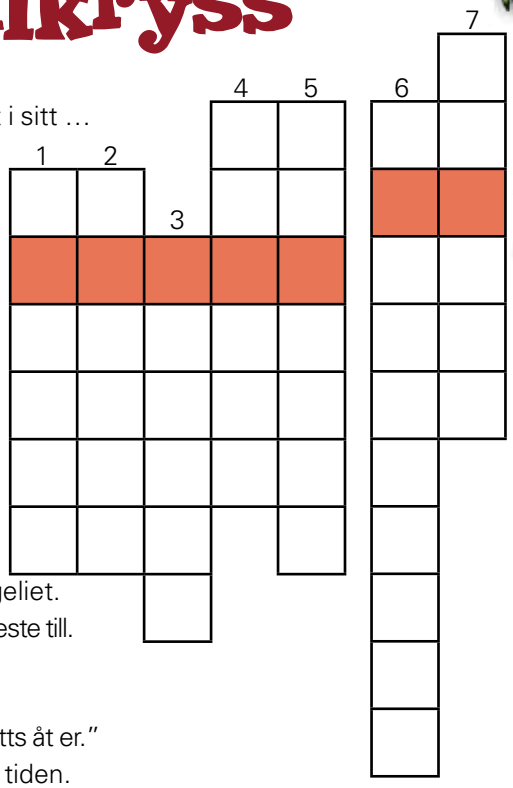

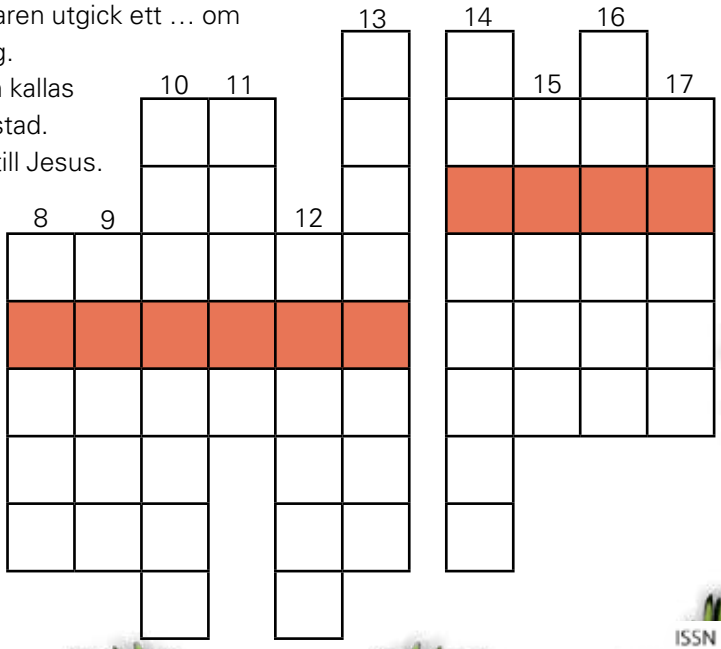

ISSN 1654-9457